

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Sžfk/27/2019
Identifikačné číslo spisu: 8017200729
Dátum vydania rozhodnutia: 18.06.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Monika Valašiková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:8017200729.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Valašikovej, PhD. a členov senátu JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Eriky Čanádyovej v právnej veci žalobcu: EKOPRODUKT Brusnica s.r.o., Brusnica 95, 090 31 Brusnica, IČO: 36 479 896, právne zastúpený: JUDr. Marek Bujdoš, advokát, Hlinky 262/6, 091 01 Stropkov, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 101816138/2017 zo dňa 22.08.2017, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 3S/50/2017-53 zo dňa 05.12.2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť sťažovateľa z a m i e t a.

Sťažovateľovi nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred správnym súdom

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Prešove (ďalej aj „krajský súd“ alebo „správny súd“) podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti a zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 101816138/2017 zo dňa 22.08.2017. Žalovaný ako odvolací orgán potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Prešov č. 100505902/2017 zo dňa 21.03.2017, ktorým podľa § 68 ods. 5 a 6 zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „daňový poriadok“) správca dane určil rozdiel v sume 18 352,80 Eur na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie máj 2014, t.j. nepriznaný nadmerný odpočet v sume 9 575,36 Eur a vyrubená daň v sume 8 777,44 Eur daňovému subjektu z dôvodu, že došlo zo strany žalobcu k porušeniu ustanovenia § 49 ods. 1 v nadväznosti na § 51 ods. 1 písm. a/ zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty (ďalej len „zákon o DPH“) tým, že v zdaňovacom období máj 2014 žalobca neoprávnene odpočítal DPH z faktúr, ktorých odpočítanie nepreukázal ako oprávnený nárok na odpočítanie dane z pridanej hodnoty. Správny súd bol toho názoru, že faktúry pre odberateľa AGRAKO, s.r.o. boli ekonomicky neopodstatnené,

pretože faktúry vystavené spoločnosťou AGRAKO, s.r.o. pre žalobcu neodrážali skutočnú výšku zrealizovaných stavebných prác.

2. Z obsahu žaloby vyplývalo, že žalobca namietal porušenie jeho práv s dôrazom na uzatvorenú zmluvu o dielo s dodávateľom stavby spoločnosťou AGRAKO, s.r.o., pričom argumentoval tým, že odpočítanie dane s poukazom na príslušné ustanovenia zákona o DPH si uplatnil správne a zákonne.

3. Správny súd sa v plnom rozsahu stotožnil so závermi žalovaného, ktorý mal za preukázané, že zmluvy o dielo na jednotlivé stavby uzatvorené medzi žalobcom ako objednávateľom a zhotoviteľom spoločnosťou AGRAKO, s.r.o. boli uzatvorené v zmysle ustanovenia § 536 Obchodného zákonníka. Avšak z ustanovenia § 538 Obchodného zákonníka aj keď vyplýva, že zhotoviteľ diela môže poveriť jeho vykonaním inú osobu, ak zo zmluvy alebo z povahy diela nevyplýva nič iné, nedávala oprávnenie žalobcovi na to, aby v danom prípade na základe uvedenej zmluvy o dielo žalobca ako objednávateľ vykonal práce na vlastnej nehnuteľnosti v prospech seba, ktoré nakoniec fakturoval spoločnosti AGRAKO, s.r.o. ako zhotoviteľovi uvedeného diela. Týmto postupom došlo k splnutiu osoby objednávateľa a zhotoviteľa, čo malo za následok minimálne rozpor s účelom zmluvy o dielo. Keďže v daných prípadoch žalobca rekonštruoval vlastnú nehnuteľnosť vlastnými zamestnancami, teda časť diela vytvoril žalobca ako objednávateľ diela vlastnou činnosťou, nemal dôvod fakturovať tieto práce zhotoviteľovi diela, t.j. spoločnosti AGRAKO, s.r.o. Pri vykonaní častí diel mal postupovať obdobne ako u ostatných subdodávateľov (p. L., F., F.) a nie fakturovať za práce objednávateľovi, t.j. žalobcovi.

4. Krajský súd uviedol, že z krycích listov spoločnosti AGRAKO, s.r.o., ktoré boli súčasťou administratívneho spisu vyplývalo, že táto spoločnosť fakturovala žalobcovi vyššiu sumu, než žalobca fakturoval spoločnosti AGRAKO, s.r.o. Taktiež niektoré činnosti, ktoré boli súčasťou faktúr, boli prefakturované s rovnakým množstvom.

5. Záverom zdôraznil, že tak ako daňové orgány, ani on nepochybnil postavenie spoločnosti AGRAKO, s.r.o. ako generálneho zhotoviteľa diela, ani jeho zmluvný vzťah s inými podnikateľskými subjektmi. Správny súd na základe skutkového stavu dospel k záveru, že spoločnosť AGRAKO, s.r.o. nedodala dielo v takom rozsahu ako deklaruje žalobca faktúrami, nakoľko mal preukázané, že z predložených faktúr je zrejmé, že žalobca obstaraný materiál svojimi zamestnancami zabudoval do stavieb - rekonštruovaných nehnuteľností a na nich vykonal časť stavebných prác.

6. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 167 ods. 1 v spojení s ustanovením § 168 SSP tak, že náhradu trov konania účastníkom nepriznal.

II.

Kasačná sťažnosť, vyjadrenie

7. Proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Prešove podal žalobca v postavení sťažovateľa (ďalej len „sťažovateľ“) v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť podľa § 438 SSP z dôvodu uvedeného v § 440 ods. 1 písm. f/, g/. Kasačnému súdu navrhol, aby napadnutý rozsudok správneho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, prípadne, aby rozsudok správneho súdu zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie. Súčasne požadoval náhradu trov konania.

8. Podľa názoru sťažovateľa generálny zhotoviteľ diela, spoločnosť AGRAKO, s.r.o. prevzatím staveniska prevzala aj plnú zodpovednosť za činnosť na stavbe, ktorá trvala do ukončenia diela. Objednávateľ nemohol pre seba vykonávať žiadne stavebné práce na svojej stavbe, keďže žiadnu stavbu objednávateľ nerealizoval. Realizovala ju spoločnosť AGRAKO, s.r.o. ako generálny zhotoviteľ. Túto skutočnosť potvrdzuje aj rozhodnutie stavebného úradu o povolení stavby, pričom výkon diela bol generálnemu zhotoviteľovi umožnený dodávateľským spôsobom. Spoločnosť AGRAKO, s.r.o. bola oprávnená v rámci subdodávok zabezpečovať si vykonávanie časti diela ďalšími subjektmi, prípadne aj sťažovateľom.

9. Mal za to, že tvrdenie správneho súdu a žalovaného, že na jednej strane k naplneniu predmetu dane nedošlo, pretože išlo len o vystavenie faktúr bez ekonomického opodstatnenia a na druhej strane tým, že došlo k vystaveniu faktúry, vznikla daňová povinnosť je taktiež právne nesprávne posúdené. Nastala by tak nezhoda v prospech štátu, kedy správca dane zneužíva situáciu, že daňový subjekt daň zaplatí, ale neumožní odpočet tejto dane z dôvodu, pretože podľa názoru správcu dane tento vzťah neexistoval.

10. Poukázal na iné rozhodnutie Krajského súdu v Prešove v podobnej veci pod sp.zn. 5S/9/2017, kde bolo rozhodnuté v prospech sťažovateľa. Ďalej argumentoval tým, že zo strany sťažovateľa došlo k dodaniu tovaru v zmysle § 8 ods. 1 písm. b/ zákona o DPH, a preto je takéto vykonanie diela predmetom dane, pričom túto povinnosť si sťažovateľ, ako aj spoločnosť AGRAKO, s.r.o. riadne splnili.

11. Záverom namietal porušenie práva na spravodlivý proces, pretože mu nebolo doručené vyjadrenie žalovaného zo dňa 31.01.2018 a 22.03.2018.

12. Ku kasačnej sťažnosti sa vyjadril žalovaný podaním zo dňa 29.04.2019, v ktorom uviedol, že trvá na správnosti napadnutých rozhodnutí a navrhol kasačnú sťažnosť zamietnuť ako neopodstatnenú.

III.

Konanie na kasačnom súde

13. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 137 ods. 2 a 3 SSP) a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

14. Predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 3S/50/2017-53 zo dňa 05.12.2018, ktorým zamietol žalobu, ktorou sa sťažovateľ domáhal preskúmania a následne zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 101816138/2017 zo dňa 22.08.2017. Týmto rozhodnutím bolo potvrdené rozhodnutie Daňového úradu Prešov č. 100505902/2017 zo dňa 21.03.2017.

15. Z obsahu administratívneho spisu kasačný súd zistil, že správca dane vykonal u daňového subjektu daňovú kontrolu DPH za zdaňovacie obdobia január - november 2014 s dátumom začatia 24.11.2015. O výsledku daňovej kontroly vyhotovil správca dane protokol č. 104223101/2016 zo dňa 03.11.2016, ktorý bol spolu s výzvou na vyjadrenie sa k zisteniam uvedeným v protokole č. 104223955/2016 zo dňa 03.11.2016 doručený daňovému subjektu dňa 09.11.2016. Daňový subjekt doručil vyjadrenie k protokolu, ktoré s ním správca dane prerokoval. Z ústneho pojednávania zo dňa 13.03.2017 spísal zápisnicu č. 100442009/2017.

16. Následne dňa 21.03.2017 vydal správca dane rozhodnutie, ktorým určil sťažovateľovi rozdiel v sume 18 352,80 Eur na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie máj 2014, t.j. nepriznal nadmerný odpočet v sume 9 575,36 Eur a vyrubil daň v sume 8 777,44 Eur. Proti prvostupňovému rozhodnutiu sa daňový subjekt odvolal. O odvolaní bolo rozhodnuté preskúmaným rozhodnutím žalovaného tak, že vyššie špecifikované prvostupňové rozhodnutie bolo potvrdené.

17. Zo spisu vyplynulo, že medzi spoločnosťou EKOPRODUKT Brusnica s.r.o. a Poľnohospodárskou platobnou agentúrou bola uzatvorená zmluva o poskytnutí nenávratného finančného príspevku, pričom generálnym zhotoviteľom jednotlivých diel, na ktoré bol poskytnutý príspevok bola spoločnosť AGRAKO, s.r.o. Jednotlivé časti diel boli subdodávateľsky dodávané hlavnému zhotoviteľovi spoločnosti AGRAKO, s.r.o. inými podnikateľskými subjektmi, ktoré vykonávali práce alebo služby, resp. dodávali časti diel. Jednou z dodávateľských spoločností bola aj spoločnosť EKOPRODUKT Brusnica s.r.o., ktorá na základe ústnej zmluvy o dielo dodávala a vykonávala dohodnuté časti diel, ktoré vyfakturovala jednotlivými faktúrami. Daňový úrad spochybnil vykonanie jednotlivých častí diela dodávaných

spoločnosťou EKOPRODUKT Brusnica s.r.o. a odôvodnil to tým, že diela boli zhotovené nie pre generálneho zhotoviteľa, ale pre spoločnosť EKOPRODUKT Brusnica s.r.o. Správca dane pri výkone daňovej kontroly zistil, že predmetné nehnuteľnosti, na ktorých sa vykonávali stavebné práce sú majetkom spoločnosti EKOPRODUKT Brusnica s.r.o. Tento výklad je podľa odvolávajúceho nesprávny, pretože za celé vykonanie diel nesie zodpovednosť generálny zhotoviteľ (spoločnosť AGRAKO, s.r.o.) a správca dane nie je oprávnený stanovovať, kto môže a nemôže vykonávať jednotlivé poddodávky diela.

IV.

Právne predpisy a právne názory kasačného súdu

18. V správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené, alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy, alebo iným zásahom orgánu verejnej správy sa môže, za podmienok ustanovených týmto zákonom, domáhať ochrany na správnom súde (§ 2 ods. 1, 2 SSP).

19. Správne súdu v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom (§ 6 ods. 1 SSP).

20. Podľa § 19 ods. 1 zákona o DPH daňová povinnosť vzniká dňom dodania tovaru. Dňom dodania tovaru je deň, keď kupujúci nadobudne právo nakladať s tovarom ako vlastník. Pri prevode alebo prechode nehnuteľnosti je dňom dodania deň odovzdania nehnuteľnosti do užívania, ak je tento deň skorší ako deň zápisu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti do katastra nehnuteľností. Pri dodaní stavby na základe zmluvy o dielo alebo inej obdobnej zmluvy je dňom dodania deň odovzdania stavby. Pri dodaní tovaru podľa § 8 ods. 1 písm. c/ je dňom dodania tovaru deň odovzdania tovaru nájomcovi.

21. Podľa § 19 ods. 2 zákona o DPH daňová povinnosť vzniká dňom dodania služby.

22. Podľa § 49 ods. 1 zákona o DPH právo odpočítať daň z tovaru alebo zo služby vzniká platiteľovi v deň, keď pri tomto tovare alebo službe vznikla daňová povinnosť.

23. Podľa § 49 ods. 2 písm. a/ zákona o DPH platiteľ môže odpočítať od dane, ktorú je povinný platiť, daň z tovarov a služieb, ktoré použije na dodávky tovarov a služieb ako platiteľ s výnimkou podľa odsekov 3 a 7. Platiteľ môže odpočítať daň, ak je daň voči nemu uplatnená iným platiteľom v tuzemsku z tovarov a služieb, ktoré sú alebo majú byť platiteľovi dodané.

24. Podľa § 51 ods. 1 písm. a/ zákona o DPH právo na odpočítanie dane podľa § 49 môže platiteľ uplatniť, ak pri odpočítaní dane podľa § 49 ods. 2 písm. a/ má faktúru od platiteľa vyhotovenú podľa § 71.

25. Podľa § 3 ods. 1 daňového poriadku pri správe daní sa postupuje podľa všeobecne záväzných právnych predpisov, chránia sa záujmy štátu a obcí a dbá sa pritom na zachovávanie práv a právom chránených záujmov daňových subjektov a iných osôb.

26. Podľa § 3 ods. 2 daňového poriadku správca dane postupuje pri správe daní v úzkej súčinnosti s daňovým subjektom a inými osobami a poskytuje im poučenie o ich procesných právach a povinnostiach, ak tak ustanoví tento zákon. Správca dane je povinný zaoberať sa každou vecou, ktorá je predmetom správy daní, vybaviť ju bezodkladne a bez zbytočných prieťahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne určeniu a vyrubeniu dane.

27. Podľa § 3 ods. 3 daňového poriadku správca dane hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý

dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom prihliada na všetko, čo pri správe daní vyšlo najavo.

28. Podľa § 3 ods. 6 daňového poriadku pri uplatňovaní osobitných predpisov pri správe daní sa berie do úvahy skutočný obsah právneho úkonu alebo inej skutočnosti rozhodujúcej pre zistenie, vyrubenie alebo vybratie dane. Na právny úkon alebo inú skutočnosť rozhodujúcu pre zistenie, vyrubenie alebo vybratie dane, ktoré nemajú ekonomické opodstatnenie a ktorých výsledkom je účelové obchádzanie daňovej povinnosti alebo získanie takého daňového zvýhodnenia, na ktoré by inak nebol daňový subjekt oprávnený, alebo ktorých výsledkom je účelové zníženie daňovej povinnosti, sa pri správe daní neprihliada.

29. Podľa § 24 ods. 1 daňového poriadku daňový subjekt preukazuje

- a) skutočnosti, ktoré majú vplyv na správne určenie dane a skutočnosti, ktoré je povinný uvádzať v daňovom priznaní alebo iných podaniach, ktoré je povinný podávať podľa osobitných predpisov,
- b) skutočnosti, na ktorých preukázanie bol vyzvaný správcom dane v priebehu daňovej kontroly alebo daňového konania,
- c) vierohodnosť, správnosť a úplnosť evidencií a záznamov, ktoré je povinný viesť.

30. Podľa § 24 ods. 2 daňového poriadku správca dane vedie dokazovanie, pričom dbá, aby skutočnosti nevyhnutné na účely správy daní boli zistené čo najúplnejšie a nie je pritom viazaný iba návrhmi daňových subjektov.

31. Podľa § 24 ods. 4 daňového poriadku ako dôkaz možno použiť všetko, čo môže prispieť k zisteniu a objasneniu skutočností rozhodujúcich pre správne určenie dane a čo nie je získané v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi. Ide najmä o rôzne podania daňových subjektov, svedecké výpovede, znalecké posudky, verejné listiny, protokoly o daňových kontrolách, zápisnice o miestnom zisťovaní a obhliadke, povinné záznamy a evidencie vedené daňovými subjektmi a doklady k nim.

32. Podľa § 536 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník zmluvou o dielo sa zaväzuje zhotoviteľ vykonať určité dielo a objednávateľ sa zaväzuje zaplatiť cenu za jeho vykonanie.

33. Podľa § 538 Obchodného zákonníka zhotoviteľ diela môže poveriť jeho vykonaním inú osobu, ak zo zmluvy alebo z povahy diela nevyplýva nič iné. Pri vykonávaní diela inou osobou má zhotoviteľ zodpovednosť, akoby dielo vykonával sám.

34. Najvyšší súd Slovenskej republiky po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi kasačnej sťažnosti proti napadnutému rozsudku Krajského súdu v Prešove, po preskúmaní napadnutého rozsudku a po oboznámení sa s obsahom pripojeného administratívneho spisu nezistil žiaden dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku.

35. Kasačný súd uvádza, že odpočítanie dane nenastáva „ex lege“, ale je právom platiteľa dane, ktoré je spojené s dôkaznou povinnosťou preukázania zákonných podmienok na jeho uplatnenie. Zákon o DPH vyžaduje na vznik nároku na odpočítanie dane súčasné splnenie tak materiálnej, ako aj formálnej podmienky, teda daňový subjekt musí preukázať, že faktúry, prípadne iné listiny, na základe ktorých si uplatňuje odpočet dane, presne odrážajú skutočne realizované plnenia. Faktúra je relevantným dokladom, len ak je nepochybné, že v nej uvedené údaje odrážajú reálne plnenie. To, že určitý doklad má všetky náležitosti účtovného dokladu a je riadne zaúčtovaný v zmysle zákona o účtovníctve, ešte nemusí byť dôkazom o tom, že daňový subjekt je oprávnený uplatniť si odpočítanie dane z tohto dokladu (m.m. rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 8Sžf/26/2014).

36. Pre účely § 49 ods. 1 a ods. 2 zákona o DPH je nevyhnutné kumulatívne spojenie všetkých zákonom definovaných podmienok v ich vzájomnej súvislosti, vrátane preukázania vecného súvisu medzi prijatým

zdaniteľným plnením a daňovým dokladom, ktorým platiteľ dane deklaruje prijatie zdaniteľného plnenia. Pre splnenie zákonných podmienok pre vznik nároku na odpočet dane nepostačuje iba predloženie dokladov (faktúr) s predpísaným obsahom. Daňové doklady musia jednoznačne preukazovať prijatie zdaniteľného plnenia, t.j. skutočnosť, že zdaniteľné plnenie bolo prijaté od platiteľa, ktorý fakturoval zdaniteľné plnenie. Pokiaľ nie je preukázané, že by tieto hmotnoprávne podmienky boli splnené, nepostačuje na vznik nároku na odpočet dane len samotná existencia samotného dokladu, hoci by obsahoval všetky formálne náležitosti.

37. Kasačný súd poukazuje aj na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. I.ÚS 241/07-44, podľa ktorého, „...zo zásady skutočného obsahu právneho úkonu rozhodujúceho pre určenie dane vyplýva, že z daňového hľadiska je rozhodujúca reálna existencia plnení, ktoré boli uskutočnené, t.j. vzájomná výmena reálnych plnení, a teda vykonanie dohodnutých prác (resp. dodanie tovaru) a úhrada za toto poskytnuté plnenie. Ide o ekonomickú podstatu daňovej transakcie, ktorú zákon uprednostňuje pred formou a právnym titulom, na základe ktorého bola uskutočnená. Potreba skúmania ekonomického dôvodu daňovej transakcie sa prejavuje ako súčasť zásady posudzovania právneho úkonu podľa jeho obsahu...“

38. Kasačný súd sa stotožnil s právnym názorom žalovaného a krajského súdu, že nedošlo k dodaniu prác pre spoločnosť AGRAKO, s.r.o., pretože práce boli vykonané sťažovateľom na vlastných nehnuteľnostiach, vlastnými zamestnancami. Sťažovateľovi nevznikla daňová povinnosť podľa § 19 ods. 2 zákona o DPH, pretože nedošlo k naplneniu predmetu dane, t.j. k dodaniu ako takému, a preto fakturácia za vykonané práce pre spoločnosť AGRAKO, s.r.o. je bez ekonomickej opodstatnenosti s poukazom na § 3 ods. 6 daňového poriadku.

39. Ak si sťažovateľ uplatnil právo na odpočítanie dane na základe faktúr vystavených spoločnosťou AGRAKO, s.r.o., právo na odpočítanie dane mu podľa § 49 až § 51 zákona o DPH nevzniklo, pretože spoločnosti AGRAKO, s.r.o. nevznikla daňová povinnosť podľa zákona o DPH v rozsahu uvedenom na faktúrach podľa § 19 ods. 1 zákona o DPH. Vystavenie faktúry pre dodávateľa stavby nenaplnilo definíciu ekonomickej činnosti.

40. Ekonomickou činnosťou (podnikaním v zmysle zákona o DPH) sa rozumie každá činnosť, z ktorej sa dosahuje príjem a ktorá zahŕňa činnosť výrobcov, obchodníkov a dodávateľov služieb vrátane ťažobnej, stavebnej a poľnohospodárskej činnosti, činnosť vykonávanú ako slobodné povolanie podľa osobitných predpisov (lekári, právnici, znalci, tlmočníci a pod.), duševnú tvorivú činnosť a športovú činnosť.

41. Daňový subjekt má právo na uplatnenie odpočítania dane len z dodania stavebných prác uskutočnených spoločnosťou AGRAKO, s.r.o. prostredníctvom iných subdodávateľov. Keďže v danom prípade objednávateľ vytvoril časť diela vlastnou činnosťou, nemal dôvod fakturovať tieto práce zhotoviteľovi diela.

42. K námietke sťažovateľa týkajúcej sa rozhodnutia Krajského súdu v Prešove v podobnej veci pod sp.zn. 5S/9/2017 najvyšší súd uvádza, že nie je viazaný právnym názorom vysloveným v rozsudku krajského súdu.

43. S poukazom na § 131 SSP správny súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Správny súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Správny súd je tiež viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal, rozhodnutím o osobnom stave a o vzniku alebo zániku spoločnosti. Rozhodnutím o priestupku a inom správnom delikte je správny súd viazaný len, ak takéto rozhodnutie nie je predmetom samotného konania.

44. K námietke žalovaného týkajúcej sa procesného postupu krajského súdu - nedoručenia vyjadrenia žalovaného, čím mu nebola daná možnosť sa s obsahom tohto podania oboznámiť a prípadne reagovať, kasačný súd uvádza, že je pravdou, že ďalšie vyjadrenie žalovaného zo dňa 31.01.2018 už nebolo sťažovateľovi doručené, avšak v tomto prípade poukazuje kasačný súd na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp.zn. IV.ÚS 19/2012, v ktorom sa uvádza: „že v niektorej veci môže byť absencia stanoviska k vyjadreniu k opravnému prostriedku druhého účastníka konania právne irelevantná. O taký prípad ide vtedy, keď súd rozhodujúci o opravnom prostriedku nezaložil svoje rozhodnutie na vyjadrení k opravnému prostriedku (teda vtedy, keď vyjadrenie k opravnému prostriedku nemalo zásadný vplyv na rozhodnutie o opravnom prostriedku)...“

45. V niektorých prípadoch dospel aj EŠLP v minulosti k záveru, že neposkytnutie písomného vyjadrenia alebo dokumentov v konaní a nemožnosť sťažovateľa sa k nim vyjadriť, nepredstavovalo porušenie práva na spravodlivý proces.

46. Podľa EŠLP ide o prípady, keď sa sťažovateľ mohol alebo nemohol účinne brániť práve z toho dôvodu, že mu nebolo doručené uvedené vyjadrenie, to znamená, či by doručenie uvedeného vyjadrenia malo dopad na výsledok sporu alebo nie (porovnaj rozsudok vo veci Verdú proti Španielsku z 15. 2. 2007, bod 25).

47. V danom prípade kasačný súd uzatvára, že doručenie ďalšieho vyjadrenia žalovaného pre sťažovateľa, by nemalo zásadný vplyv na výsledok sporu.

48. Kasačný súd konštatuje, že skutočnosti, ktorými sťažovateľ v kasačnej sťažnosti spochybňuje predmetný rozsudok Krajského súdu v Prešove, boli totožné s námietkami, ktoré už sťažovateľ namietal v konaní pred správnym súdom, ako aj pred žalovaným správnym orgánom a s ktorými sa tak krajský súd, ako aj žalovaný, náležite vysporiadali. Kasačný súd konštatuje, že kasačná sťažnosť sťažovateľa neobsahuje žiadne právne relevantné tvrdenia a dôkazy, ktoré by mohli ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku Krajského súdu v Prešove.

49. Tieto závery spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Najvyšší súd sa s nimi stotožnil v celom rozsahu, považujúc právne posúdenie veci krajským súdom za správne.

50. Podľa ust. § 461 SSP kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

51. V súlade s citovanými ustanoveniami a vyššie uvedenými úvahami si Najvyšší súd Slovenskej republiky osvojil záver, že napadnutý rozsudok Krajského súdu v Prešove bol vydaný v súlade so zákonom a nebol dôvod na jeho zrušenie alebo zmenu a kasačnú sťažnosť bolo potrebné, ako nedôvodnú, zamietnuť.

52. O trovách kasačného konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ust. § 167 ods. 1 v spojení s ust. § 467 ods. 1 SSP tak, že sťažovateľovi nepriznal náhradu trov kasačného konania, pretože vo veci nemal úspech.

53. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.